

עורכי־הדין, יש להביא בכניה כל מיקרה בו נתבע פרקליט למשפט. בידי גבירץ מצויה ההתכתבות עם לישכת עורכי־הדין בנושא זה. אולם מאחר וכפי הנראה לא הודרך על־ידי משפטן לפני הגשת עתירתו לבית־המשפט העליון, לא צירף את המיסים לבקשתו — וזו נדחתה לתיקון. נשיא לישכת עורכי הדין, הר"ר רוטנר שסריין, לא יכול היה לומר לכתב העולם הזה מדוע לא ניתן לעורכי־דין להופיע בשמו של גבירץ. לדבריו, לא ידע מאי מה על העניין.

★ ★ ★
אשר נשאל עורכי־הדין בירן על־ידי העולם הזה למהותו של העניין, השיב: "מדובר ביהודי שהוא איש תנועת החרות. כך שלא קשה לתאר שיש כאן איוה שהוא חשבון פוליטי."

"תחילתו של הסיפור בשנת 1962, ומאז הוא מהלך עם הסיפור ומשמיע אותו בכל הזדמנות. כל הסיפור גם אינו רלוונטי, כי העתירה היא נגד לישכת עורכי־הדין ולא נגדנו. האמת היא, שלישכת עורכי־הדין מ' עולם לא סירבה, אלא שלאחר שבדקה את הנושא הודיעה שכל מי שיקח את העניין לטיפולו מסתכן בעבירה, כאשר הוא נותן את דו למעשה סחיטה."

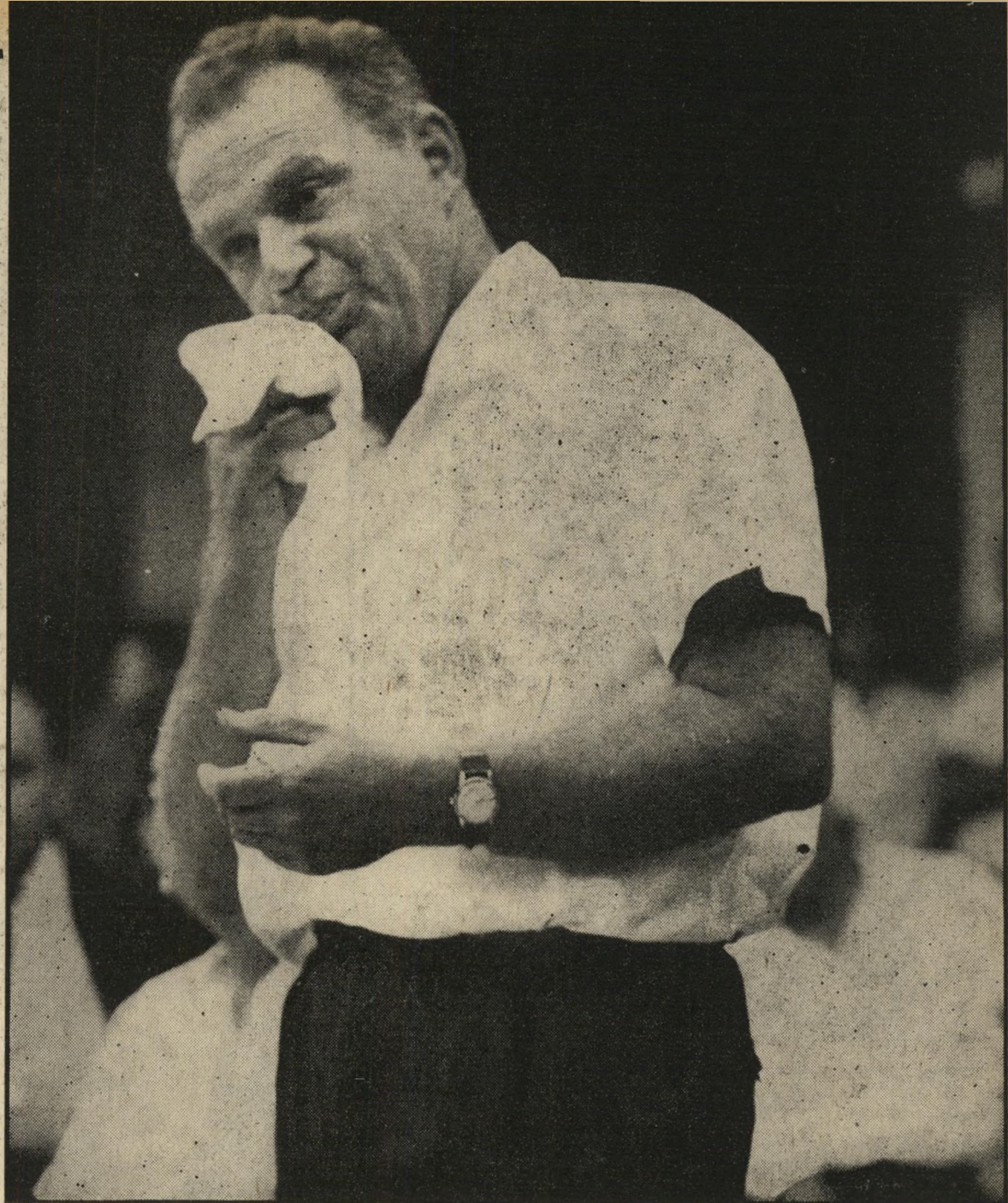
"אני גם יודע, שעורכי־דין אליהם פנה השיבו לו: 'אתה לוקח זאת על סיכונך'. אני חוזר ואומר: כל הסיפור אינו רלוונטי לנושא. גבירץ צירף אותו לעתירה לבג"צ על מנת שיקבל פירסום. הוא יודע היטב, שברגע שיגיש את התביעה ל־בית־המשפט המחוזי, אנו יכולים להגיש נגדו קובלנה פלילית לפי דוק לשון הרע."

"היהודי הזה מספר כל מיני סיפורי זוועה במשך כל השנים. בקשתי שלא ליפרסם את העניין, לאחר שהסברתי לעתור נאים מה הגזק שהם יכולים לגרום גם מבחינה ציבורית וגם מבחינה משפטית."

★ ★ ★
אשר הוברר לבירן, כי העולם הזה מתכוון בכל זאת לפרסם את הסיפור, הוא הודיע כי העניין נדון רק בלישכת השופט, ולכן אין לפרסם אפילו את עצם הגשת הבקשה לבית־המשפט. אך עובדה היא, שהעתירה הובאה לדיון פומבי באולם בית־המשפט, ב־21 בינואר, בנוכחות העיתונאים.

למרות דברי בירן, כי הבקשה לא הוגשה כלל, היא נמצאת בתיק הנושא את ה' מספר 21/70 בארכיון בית־המשפט, כשרשרת מה עליו, בכתבי־השופט העליון מאני, ההערה: "לדחות לשבעה ימים על מנת לאפשר תיקון העתירה."

אין זה ענייני להיכנס לפרטי הסיכסוך בין צבי גבירץ לבין עורכי־הדין שמואל תמיר ושרגא בירן; גם השאלה אם יש לי

העתונאים הוזהרו - הענין הושחק

כשתמיד אינו מעוניין בפרסום

גבירץ עילה משפטית כלשהי כנגד תמיר ו־ בירן אינה מענייני. אותי מעניינת הבחינה הציבורית, ולפיכך מצאתי לנכון להגיש שאילתה לשר המשפטים, הכוללת את השאלות העניינים והמפנה את תשומת־ליבו לאמצעי הפיקוח שמשדרו מקיים על לישכת עורכי־הדין, מתוך מגמה להביא לידיעת ה' שר את עמותי, כי בסיכסוך בין אורח לי עורכי־דין לא הלישכה בלעדית צריכה לפי סוק אלא בית־משפט, כבסיכסוכים אחרים. אחרי הכל, לא הוענקה חסינות מפני תביעה אזרחית לעורכי־דין.

בחוגי העתונאים; ובצמרת חרות דיברו בהתרגשות על העניין.

★ ★ ★
צבי גבירץ, סוחר קרקעות תושב סביון, הינו פעיל זוטא בתנועת ה' חרות. מזה שנים דיבר על הגשת תביעה נגד תמיר ובירן — אך התביעה לא הוגשה. בין השאר פנה לעורכי־הדין מיכאל כס' פי מת־לאביב. כספי התעניין בנושא, אך לבסוף מיאן לטפל בבקשתו של גבירץ, בגלל עמדתה של לישכת עורכי־הדין. לפי נוהלי ועדת האתיקה של לישכת

והחליט לבסוף לדחות את הבקשה למנוע פירסום.

כאן החל מירוץ שדים. העתונאים שי נכחו באולם בית־המשפט הוזהרו אישית על־ידי בירן, כי אם יפרסמו מלה כלשהי על עצם הדיון או הבקשה, יופעל נגדם חוק לשון הרע, עיתונאים קיבלו טלפונים נרגשים, לבל יפרסמו דבר על מה שקרה בבית־המשפט העליון.

אמצא־השיכנוע הצליחו. אף לא מילה אחת לא פורסמה בעתונות היומית. לי עומת זאת הפכה הפרשה לשיחת־היום

ביום הרביעי שעבר צילצל הטלפון בשעת בוקר מוקדמת בבתיהם של ה' כתבים הירושלמיים העוסקים בסיקור בתר המשפט. הקול הבלתי־מוזוהה, מעברו השני של הקו, הודיע: "יש היום בג"צ בנוגע לעורכי־הדין שמואל תמיר, כדאי שתבואו." השיתה נותקה. הכתבים, שמיהרו לבית המשפט, מצאו כי אורח בשם צבי גבירץ עומד להגיש עתירה לבית־המשפט העליון, על מנת שיוציא צו־על־תנאי, שיחייב את

מאת

ח"כ שלום כהן

לישכת עורכי־הדין בישראל לבוא ולנמק מדוע אינה מתירה לאיש מחבריה לייצג את גבירץ בתביעה שהוא רוצה להגיש נגד שמואל תמיר ושרגא בירן.

במקום נמצא, מלבד גבירץ, גם עורך־הדין שרגא בירן, שותפו הירושלמי של תמיר.

בית־המשפט נכנס, בדק את העתירה ו־ הורה לדחות את מועד שמיעת הבקשה לי שבוע ימים. על־מנת לאפשר לגבירץ להגיש עתירה מתוקנת, הכוללת מיסמכים לחיזוק טענותיו.

★ ★ ★

לפתע קם בירן, ביקש מבית המשפט לאסור את פרסום הבקשה. ה' נימוק: העתירה מכחנת נגד לישכת עורכי־הדין; החומר שצורף לעתירה, לטענת בירן, לא היה רלוונטי, והוא עסק בפרשה ש־ אינה נושא לעתירה. בית־המשפט ביקש מעיתונאים לעזוב את האולם, שמע את נימוקי של בירן —